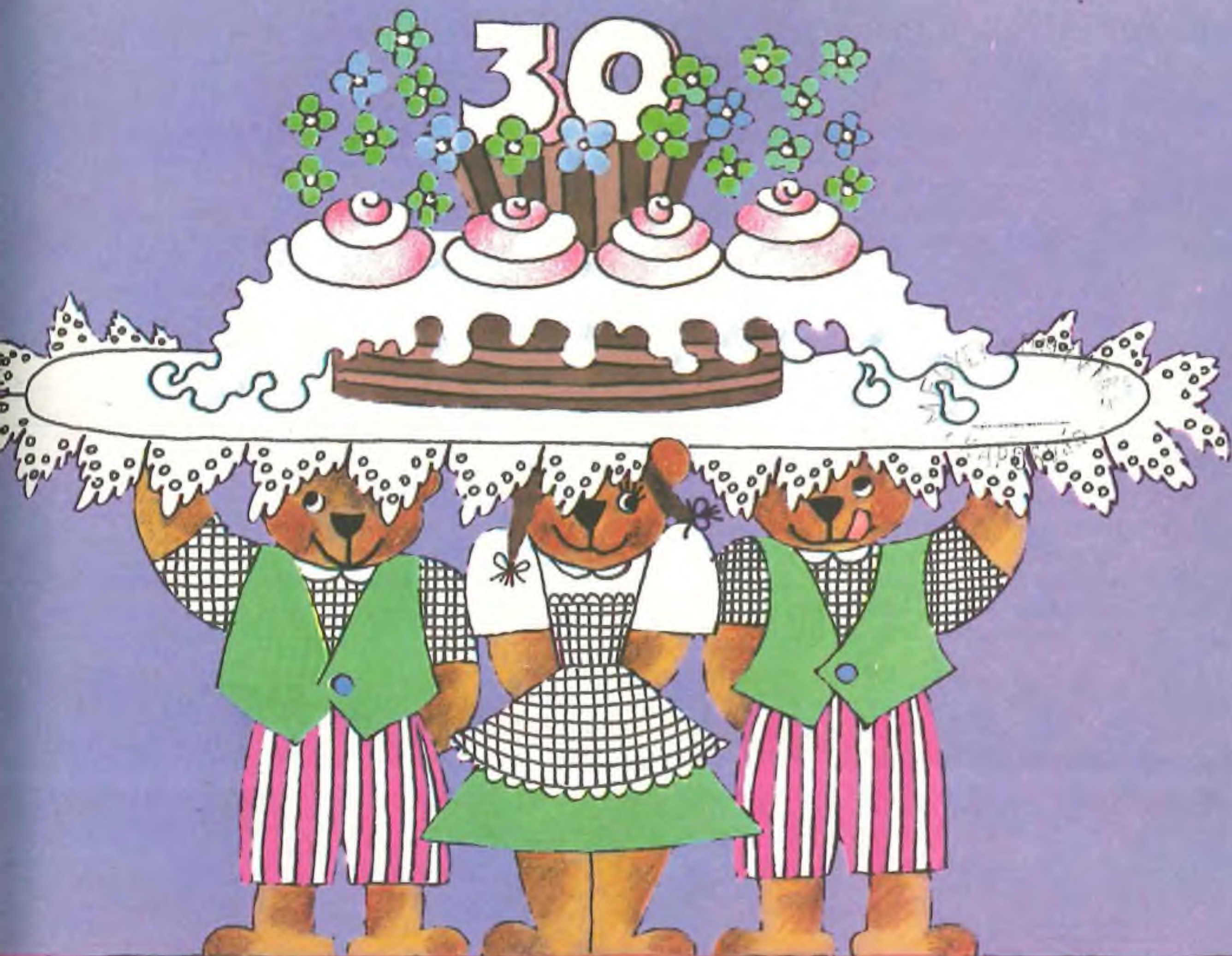

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1987. MÁJUS

ÁRA: 7.50 Ft

Szülinap

Az ünnepek sorában — szerintetek — melyik az első? A legszebb?...

Lehetséges, hogy nem mindenki ért vele egyet, de én azt gondolom, hogy a születésnap. Különleges varázsa napokig izgalommal tölt el bennünket. Úgy érezzük, valami rendkívüli történik körülöttünk. És nemcsak az ünnepeltnek kedves és felejthetetlen esemény a születésnap, hanem azoknak is, akik köszöntik — szép szóval, tortával, ajándékkal.

Nos, most szeretett újságunk, a DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR születésnapját üljük. Méghozzá a harmincadikat! Harminc esztendővel ezelőtt — 1957-ben — jelent meg első száma. Mikor volt az?... Nagyon régen! A szüleitek lehettek akkor annyi idősek, mint amennyi ti vagytok most. Azóta az újság is megnőtt — nagyobb lett, vastagabb s talán kicsit szebb is, mert jobb papíron készül. Egyben azonban nem változott: ma is éppen olyan jó barátja a gyerekeknek, mint születésekor volt, s ugyanolyan kedvesen és szeretettel szól hozzájuk, mint akkor.

Talán érdekel benneteket, honnan kapta nevét az újság? Ki volt a keresztapja? Nos, a keresztapja Sebők Zsigmond író volt, aki — még az újság megszületése előtt sok-sok évvel — számos érdekes történetet írt a Dörmögő Dömötörnek nevezett, kedves mackó úrról és a családjáról. Sebők Zsigmond könyveit a könyvesboltokban és a könyvtárakban ma is megtalálhatjátok. Rá — a keresztapára — emlékezünk a következő oldalon kezdődő elbeszélésével.

És mit mondjunk az ünnepeltnek a születésnapján?

A szokáshoz híven azt, hogy éljen sokáig, legyen egészséges, boldog és megelégedett — mindannyiunk nagy örömére.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek.
Megjelenik havonta.
XXXI. ÉVF. 5. sz.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor.
Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502 Telefon: 668-457
Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a *Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy posta*utalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft, egész évre 90,— Ft.

87.0231 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

SEBŐK ZSIGMOND

A fogas és a keszeg

A fogas vígan úszkált a Balatonban. Megszólítja egy kis keszeg:

— Jó napot kívánok, Fogas uram! Merre sétál uraságod?

A fogas dölyfösen felelt:

— Hé, te hitvány kis halacska, hogy mersz engem megszólítani?

A keszeg csudálkozott. Ezt dadogta:

— Nem gondoltam, hogy megbántom ezzel Fogas uramat, bocsánatot kérek.

A fogast ez a mentegetőzés nem békítette ki.

— Nem gondoltad? Tudnod kellene, hogy egy közönséges keszeg sohase szólíthat meg egy fogast. Mi a keszeg? A Balaton koldusa. De tudod-e, mi a fogas?

— Nem tudom.

— A Balaton gyöngye. Nézz rám! Ugy-e, milyen szép vagyok?

— Nagyon szép, Fogas uram.

— És milyen nagy vagyok!

— Bizony jól megnőtt.

— Hát még hozzá milyen ízletes vagyok! Az egész világ arról beszél, hogy a fogas a halak királya. Nincs szálkám, testem akár a hó, a húsom finom. Hírem, nevem olyan általános, hogy nemcsak Budapesten, hanem a párizsi vendégfogadókban is balatoni fogast kérnek tartármártással az emberek. De kinek kellesz te, jámbor keszeg? Hiszen annyi a szálka benned, hogy az emberek beléd se mernek harapni, attól tartva, hogy a torkukon akad a szálka.

A keszeg elismerte ezt.

— Hát bizony szálkás, rossz hal vagyok én — mondta.

— Legföllebb a sirálynak kellesz, te szegény! — gúnyolódott a fogas, majd ismét feltette a kérdést:

— De hát hogy mertél engem megszólítani, te, aki senkinek se kellesz, én pedig még a király asztalán is helyet kapok?

— Még nem tudtam, hogy ilyen nagy úr, Fogas uram. Ha tudtam volna, hogy nagy jó uramat tartármártással eszik Budapesten és Párizsban, rá se mertem volna nézni. Bocsásson meg vakmerőségemért!

— Jól van, megbocsátok — felelt a fogas. —

De nézd csak meg, ki áll ott a korlátnál?

— Andris áll ott a parton.

— Mit csinál ott?

— Egy hosszú bot van a kezében, a botról fonál csüng. A fonálon valami golyócska fehérlik.

— Eredj, nézd meg, mi az a golyócska?

A keszeg a parthoz úszott, és megnézte, sőt, meg is kóstólta a golyócskát, amely kenyérgalacsin volt.

— Hiszen ez ennivaló! — gondolta örömmel a keszeg, és bekapta a galacsint.

Erre várt csak Andris. Hirtelen megrántotta a botot és a halacska éles fájdalmat érzett, majd rémülten látta, hogy valami kikapja a vízből. Hiába vergődött, nem tudott visszamenekülni a Balatonba.

A fogas hasztalan várta a keszeget.

— Elmegyek már, megnézem, hol késlekedik a mihaszna! — gondolta.

A part felé úszott, és ő is meglátta a fehér galacsint. Andris azóta új csalogató étket tett a horogra.

— Vajon mi lehet? — tűnődött a fogas. — Én bizony megeszem!

Bekapta a galacsint, s úgy járt, mint a keszeg. Csakhamar ő is Andris nagy lábasában lubickolt, melyet a kis horgász a halak számára megtöltött vízzel. Bezzeg örült a fiú a szép nagy halnak, de a keszeg is a társának. Ezt kiáltotta:

— Nini, Fogas uram! Hát uraságod is horogra került? No, ne búsuljon, hiszen most már a Balaton vize helyett pompás tartármártásba kerül.

Fogas uram mégis búsult. Egyszerre beszélgetést hallott. Klári kérdezte:

— Fogtál halat, Andris?

Andris büszkén felelt:

— Fogtam egy gyönyörű fogast és egy kis keszeget.

— Jó lesz ebédre!

— A fogas nagyon finom eledel tartármártással, azt megfőzzük ebédre, de a keszeg szálkás, ízetlen, kicsi, visszadobom a Balatonba.

Vissza is dobta.

— De szeretnék keszeg lenni! — sóhajtotta a fogas a lábasban.

— Nem szeretnék fogas lenni! — ujjongott a keszeg a Balatonban.

OSVÁT ERZSÉBET

Köszöntő

Száll az idő, száll a széllel,
hóhullással, napsütéssel,
hátán immár harminc évvel.

Dörmögőék nagy családja
megérkezett a portánkra.
Berci, Marci, kicsi Borka
beköltözött hozzánk sorba.
Harminc éve laknak nálunk,
a Dörmögő szép lakásuk.
Kertjük is van, benne minden:
dió, málna, minden ingyen.
Szeretnek ők nálunk lakni,
a lapunkban vihancolni,
gyurmát gyúrni, sütni, főzni,
korcsolyázni, kergetőzni.

Mind a három medvebocs
bátor, ügyes és okos.
Néha ugyan bajt kevernek,
egymással is összevesznek.
De kibékül mind a három,
Így van ez már télen, nyáron.

Úgy örülünk mindig nektek,
valahányszor megérkeztek
az év minden hónapjában,
napsütésben, hóhullásban.

ITT SZÉLTOLÓ MESÉL

HORGAS BÉLA

„Május, majális, orgona és léggömb — ez a május a kedvenc hónapom!" Ezt nem én mondom, és Széltoló se mondja, de mindketten egyetértünk vele. S hogy ki mondja akkor? Hát Zsumbizsum, aki meglehetősen mogorva fickó, de tavasz végére, nyár elejére mindig magához tér, kivirul, társaságba jár, vicceket mesél. Zsumbizsum mogorvasága amolyan téli bánat, téli zordulat — nagyon rosszul tűri a hideget. A fagy meg — úgy érzi — egyenesen az ő bosszantására csikorog. Télen szinte ki sem mozdul báránybundával bélelt házából. Hátát a mustárszínű cserépkályhának támasztja és várja a tavaszt. Zsumbizsumban van ilyenkor valami medveszerű... Ahogy megmozdulnak a rügyek, kimerészkedik az utcára. Áll a sarkon sárga kabátban, kék csizmában. Kék szakálla leng. Egy napon aztán... De a történetet mesélje Széltoló, vele esett meg!

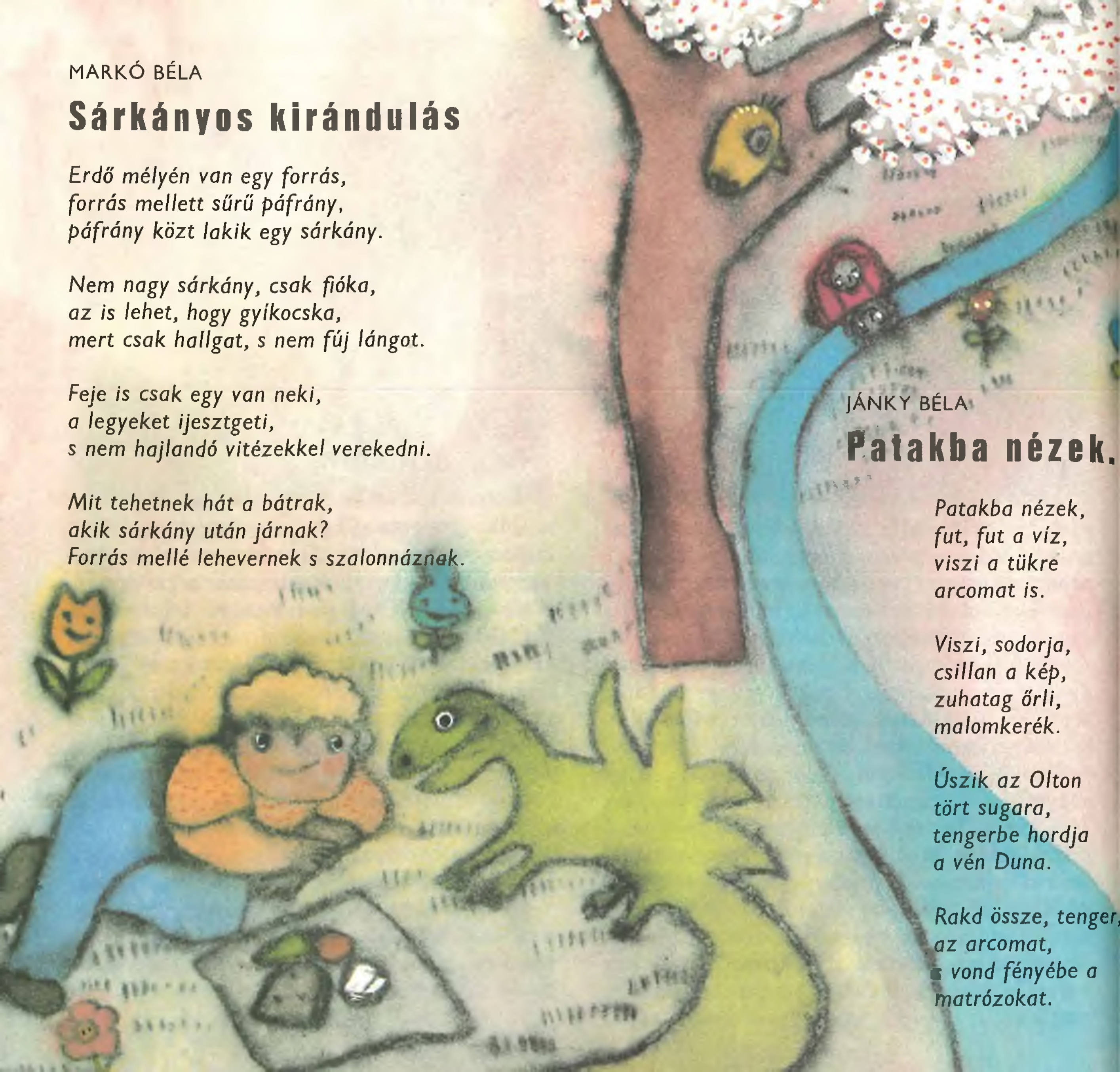
— Hogy mi történt egy napon? Nos, csak annyi, hogy öreg barátom, a télen mogorva Zsumbizsum bekopogtatott hozzám és földre sütött szemmel, izgatottan akadozva elmondta: meghívót kapott egy majálisra! „Május, majális, orgona és léggömb — ez a május a kedvenc hónapom, Széltoló, és mulatságba hívnak a tündérek, még hozzá egy Tipi-Tupa-Tapa-Lapa nevű tündér, aki velem szeretné eljárni a Lila orgonákat... Széltoló, én nem tudok táncolni... Széltoló, én nem tudom, hogy a Lila orgonákat hogyan kell járni... mi az?... Széltoló, segíts!" Így panaszkodott, kérincsélt az én öreg barátom, és talán mondanom se kell, hogy azonnal tudtam, mit kell tennem. Az ilyen roppant nagy bonyodalmak valójában roppant egyszerűek... És hát, ugyebár, ismerős voltam a tündérek közt is, abba a bizonyos bálba is volt meghívóm.

— „Zsumbizsum!", szóltam szigorúan. „Táncolni mindenki tud, aki akar, és ha valakinek olyan elképesztően nagy a szerencséje, hogy Tipi-Tupával járhatja, arra meg egyszerűen csodálatos élmények várnak!" „Mi az az élmény?", kérdezte Zsumbizsum, és én elmagyaráztam neki, hogy az élmény maga a tánc, a majális, a tündérek, a zene és az orgonaillat, csakhogy ehhez Zsumbizsumnak kissé át kell vedlenie... Kívül és belül egyaránt. Ilyen mosztra, durva csizmában ugyanis szegény Tipi-Tupa lábacskája veszélybe kerülne, és ő maga is csak cammogni tudna. Pedig ott szökellni kell... Könnyedén, vidáman... Le a göncöket, a terheket, és föl a fejet meg a táncos topogókat, a selyem-és a papírruhákat. Zsumbizsum gyorsan átöltözött, és amikor belepillantott a tükörbe, bizony alig ismert magára...

— Nem mondom, hogy nem izgultam kicsit, mikor az átvedlett Zsumbizsummal megérkeztünk az orgonabokrok közé, a tündérmajálisba... Tipi-Tupát jól ismerem, tudom, hogy csodálatosan tud táncolni... Zsumbizsum külsőleg illett hozzá, de mi lesz vajon a belsejével? Sikerült-e a mosztra csizmákkal együtt a mogorvaságot is levetkőznie teljesen? Sikerült-e a lengeteg orgonaszínű kabáttal előcsalogatni a vidámságát?... Nem kellett sokáig izgulnom... Amikor megszólalt a harmonika és fölcsendült a réges-régi dalocska, hogy „Lila orgonák, oly dús a lombotok...", akkor Tipi-Tupa és Zsumbizsum, oly fergetegesen és mégis egyenletesen ropta a táncot, hogy mindenki megállt és őket nézte... Én is... Ahogy a tündérekre pillantottam, észrevettem, hogy a csodálkozástól a szájuk is tátva maradt. Bizony.

MARKÓ BÉLA

Sárkányos kirándulás

Erdő mélyén van egy forrás,
forrás mellett sűrű páfrány,
páfrány közt lakik egy sárkány.

Nem nagy sárkány, csak fióka,
az is lehet, hogy gyíkocska,
mert csak hallgat, s nem fúj lángot.

Feje is csak egy van neki,
a legyeket ijesztgeti,
s nem hajlandó vitézekkel verekedni.

Mit tehetnek hát a bátrak,
akik sárkány után járnak?
Forrás mellé lehevernek s szalonnáznak.

JÁNKY BÉLA

Patakba nézek.

Patakba nézek,
fut, fut a víz,
viszi a tükre
arcomat is.

Viszi, sodorja,
csillan a kép,
zuhatag őrli,
malomkerék.

Úszik az Olton
tört sugara,
tengerbe hordja
a vén Duna.

Rakd össze, tenger,
az arcomat,
s vond fényébe a
matrózokat.

BALLA LÁSZLÓ

Hinta

Mint a
tinta,
kék az ég,
hív a
tiszta
messzeség,
int a
hinta:
vársz-e még?

Dehogy várok — nem várok,
a hintába beszállok,
pajkos nyári szél vagyok,
szelet csapva suhanok,
tetők, tornyok alattam,
kár, hogy fent nem maradtam,
suhanok már, mint a kő,
ugrál-táncol száz tető,
s én, mint zászló, lobogok,
mint egy nagy szív, dobogok,
én vagyok a nyár szíve,
nyári kedv visz messzire...

Hinta,
hinta!
Kék az ég!
Hint a
tiszta
messzeség
rám millió sugarat —
szél-suhintva
száll a hinta,
száll a tinta
színű, tiszta
fényes nyári ég alatt.

KI KOPOG?

— Ki kopogtat korán reggel
a szőnyegóvoda ajtaján?
— A postás! Mindenkinek jó napot!
— Szép jónapot! Mit hozott?
— Levelet!
— Ki küldte?
— Katus!
— A manólány?
— ... Manólány?! A manóba... Kár, hogy tovább kell mennem... Minden jót!
— Viszontlátásra! Jó napot!
— Mi van a levélben?
— Olvasd!
— Én nem tudom, olvasd te!
— Én sem tudom.
— Majd én: *„Kedves barátaim! Ma van a hatodik születésnapom. Szeretném, ha együtt ünnepelnétek velem. Gyertek el hozzám az elvarázsolt szobába!
Szeretettel vár benneteket: Katus"*
— Mit vigyünk neki?
— Tökmagot!
— Inkább tortát!
— De Katus a tökmagot szereti!
— Akkor vigyünk tökmagtortát:
Sütőtök a tésztája,
tökmagbél a tölteléke,
gyertyaszál a tetejére!
— Mit vigyünk még?
— Fűzzünk láncot!
— Tökmag láncot!
— És írjunk egy tökmagköszöntőt.
— Gyerünk! Én bekopogtatok az ajtón!
— Ki kopog?
— A köszöntők!
Jó reggelt és jó napot,
minden napra holnapot,
három marék tökmagot,
boldog születésnapot!

— Fogadd a tortát, mi sütöttük!
— És a láncot, magunk fűztük!
— Köszönöm barátaim, kerüljetek beljebb!
Nézzetek szét az elvarázsolt szobában:
lenn a szőnyeg, fönn a lámpa,
ágy fölött kép, sarokban kályha.
S most kezdődjék a varázslat...
Elpattintok egy tökmagot:
tengerparti homokká változik a szőnyeg...
Második pattintás:
fényes nappá változik a lámpa...
Harmadik pattintás:
suttogó erdőre nyíló ablak
az ágy fölötti kép...
Negyedik pattintás:
brummogó medve a sarokban álló kályha.
Foglaljatok helyet a puha homokszőnyegen...
Ünnepeljük együtt ezt a szép napot!
— Jó egészséget, jó kedvet Katus!
— Sok-sok boldog születésnapot!

Írta és rajzolta: Döbrentey Ildikó

KOVÁCS LAJOS

Mesék rólam: — *ötödik folytatás*

A hegy csupa lihegés,
a völgy csupa rohanás,
bámészkodás az egész nap,
az álom meg nagy bolondság!

Szülinapom csupa vers,
de a reggel csupa morc,
sánta paripa az ágy is,
s csupa kapkodás a házunk.

Mennyi dobogás a föld!
A hajhúzás csupa könny.
Csupa szürcsölés a leves,
s anya csupa fejcsóválás.

Csupa út az egész nap!
Minden csupa Valami!
Én is csupa piszok vagyok,
pedig most adtak rám tisztát!

EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

Rajzfilmjáték

MADÁR ESZTER *rajzai*

1

2

3

7

8

9

13

14

15

6

12

18

5

11

17

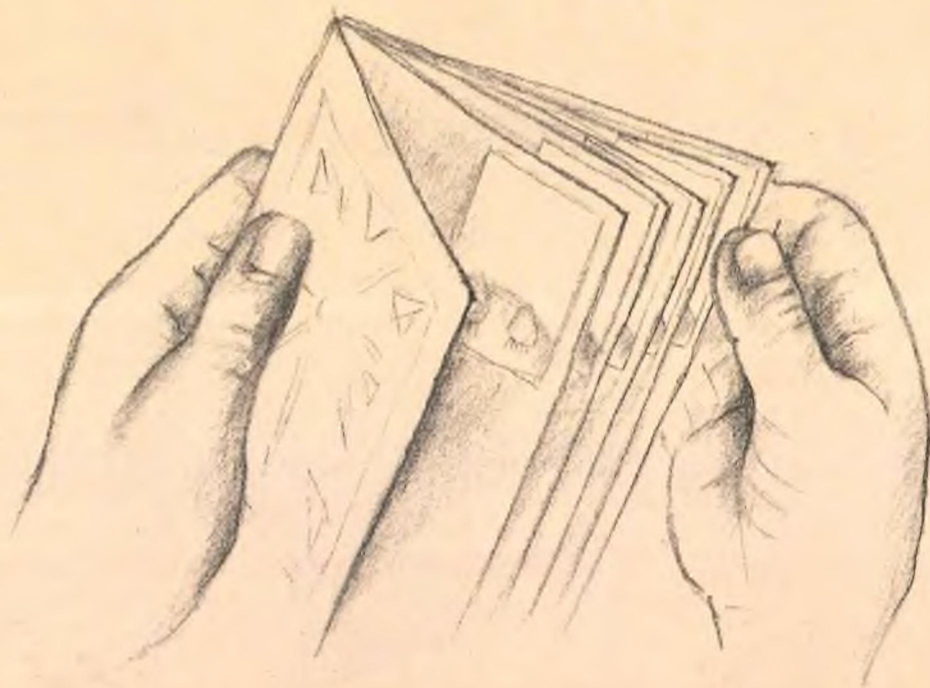

4

10

16

Vegyél egy füzetet! A túloldali képeket vágd ki a vastag, fekete vonalak mentén! Ragaszd fel valamennyit *sorban* a füzet felső sarkába! Pörgesd meg a lapokat! A tulipán a szemed láttára fog kibújni a földből, megnőni és kinyílni.

Ha még nem találtál ki ajándékot az óvó néninek, vagy a tanító néninek, ez éppen megfelelne! A füzet elejét kedved szerint díszítheted.

ÖCSI BÁTYÓ *meg a* bevásárlás

Marék Veronika

Mit rejt a folyóirat-olvasó?

Egyik reggel levelet találtak a postaládában. A levélke azt tudatta, hogy a Vörösmarty utcában megnyitotta kapuit az új könyvtár.

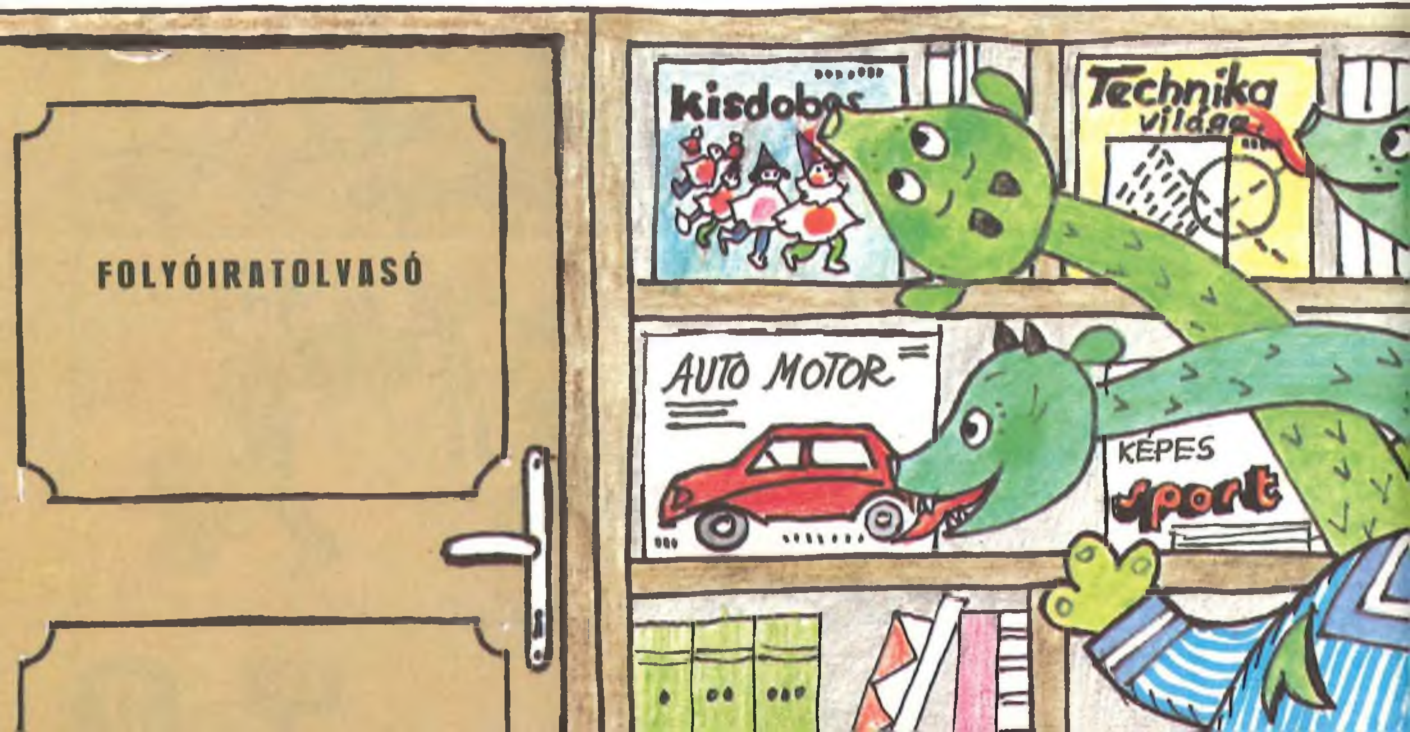
— No, ezt megnézzük! — döntöttek még aznap délután, és Apja kézenfogta a Fiát.

Szép új épületben volt a könyvtár, sok teremmel, termecskével. Zenekuckónak nevezték el azt a szobácskát, ahol lemezt lehetett hallgatni fülhallgatón, a *kamaszoknak* külön szoba jutott. A könyvespolcok előtt itt nem olvasóasztalok és székek sorakoztak, mint az olvasóteremben, hanem párnák. Itt üldögéltek, hasaltak is egy-egy könyv mellett a hetedikes-nyolcadikosforma fiúk és lányok. A gyerekkönyvtári részlegben még játékok is voltak, még LEGO is, ezzel hívogatták-csalogatták azokat a gyerekeket, akik még igazán nem barátkoztak meg a könyvekkel.

De Sárkánygyereket most jobban érdekelte az a kanyargós falépcső, mely az emeletre vezetett. Arra vonszolta kísérőjét. A lépcső végén egy újabb ajtó. Rajta a felirat:

FOLYÓIRATOLVASÓ

Sárkánygyerek hamar megértette, hogy itt az újságok, napilapok, minden hónapban megjelenő folyóiratok sorakoznak a polcokon.

Egyik fejével azonnal hozzálátott a Búvár böngészéséhez. Másik fejével a Technika Világát csodálta. Két feje is — csaknem *összeveszett* rajta — az Autó-Motort választotta, a következő egyenesen az Élet és Tudományra volt kíváncsi, a legokosabb pedig egy angol nyelvű vastag képes újságra kapott rá, a világ különböző országairól, népeiről talált benne okulni való fotográfiákat.

— Nézd, Apja, már a legújabb űrhajósok is benne vannak!

Apja ekkor már rég másfelé figyelt. Az alsó polcon talált valami érdekeset. Olyan vastag volt, akár egy könyv, de mégis olyanok voltak a képei, mint egy folyóiratnak.

A Sárkánygyerek apja magába feledkezve lapozgatta. A Sárkánygyerek odalopakodott; *olyan* ismerősek is voltak azok a rajzok, meg nem is.

— Hát persze, hogy ismerősek! — mosolyodott el Apja, amikor észrevette, hogy fia ráfigyel.

— Ezek itt mind a Dörmögő Dömötör példányai. 30 évfolyam. Keménykötésben. Amikor olvasni tanultam az iskolában, akkor ez az év volt éppen! Látom, ilyen volt az alakja, másmilyen mint most. Nézd itt ezt a mesét, ezt nagyon szerettem. Itt ezt a rejtvényt! Ezt beküldte Nagyanyád, még jutalomkönyvet is kaptam.

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐ SZÜLETÉSNAPJA

— Én már tudom, mit készítek
Dörmögőnek szülinapra —
kiált Bori egy hatalmas
fehér lapot lobogtatva.

— Megrajzolom Apó arcát.
Ráadásul ki is festem.
A képet majd ajándékként
adom át az ünnepesten.

— Én is! Én is! — rikkant Berci.
Papírt ragad, firkál, mázol...
A festékek fénylő szemmel
néznek rá a palettáról.

Marci bocs sem tétlenkedik;
összeszegel néhány lécet.
— Legyen illő fakerete
Dörmi apó arcképének!

Bori rajzán Apó képe
éppen hogy csak meg nem szólal.
Ám a bocslány festeni kezd...
S milyenek a színek? Ó, jaj!

Bercinek a festés megy jól.
Rajzolásban ő a gyenge.
Rajzán Dörmi olyan, mintha
fülig érő szája lenne.

Marci kész van a kerettel,
de már látja: túl kicsi lett.
Mindkét festmény jóval nagyobb.
Panaszkodik: — Szűk a keret.

SZÁVAY EDIT rajzai

— Nem lesz így jó — brummog Borka.
— Mázolmány az enyém, nem kép.
Berci dörmög: — Röstellném, ha
rajzomat a falra tennék.

— Tudjátok mit? — mondja Marci.
— Vegyetek egy tiszta lapot!
Bori, rajzolj! Berci, fesd ki!
Én meg újra barkácsolok.

— Elkészültünk!
Apó arcán
meglátszik a nagy öröm.
— Pontos, szép rajz. Pompás színek.
Illő keret... Köszönöm.

LENDVAI ILONA

Találós kérdések

Mondd meg, ki vagyok,
kip-kop, kopogok.
A kertészek várnak,
gyógyítom a fákat.
(harkály)

*

A tolla hófehér,
ha tömik, jó kövér.
Azt kiáltja gi-gá-gá,
nem repülök világgá!
(liba)

*

Nyáron bundája vörös,
télen szürkésbarna,
füle hegyéig felér
dús, bozontos farka.
Tűhegyes kis fogával
fenyőmagot rágcsál,
ágon ülő fészkében
hat fiókát táplál.
(mókus)

Mi a közös bennük?

Mondd ki hangosan a képen látható dolgok nevét! Mit hallasz? Mit tapasztalsz; mi a közös bennük? Megfejtésként rajzolj még egy tárgyat, ami közéjük illik! Küldd el rajzodat Dörmögőnek!

KOLTAI ÉVA rajzai

Mondd gyorsan!

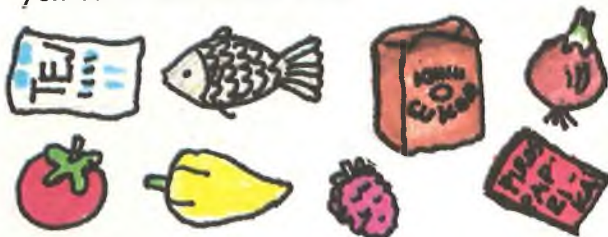
Hallottam a
halakat.
Kurjongattak
nagyokat.
Nézd csak, az a
jókora
ponty a süllő
sógora!
Ej, haj, halleves
rámás víztükörbe
less!

Melyik horgász fogta ki a sügért?

Főzőcske

A bográcsban halleves készül. Az előkészített nyersanyagok között van három olyan, ami nem való ebbe a finom ételbe. Melyek azok? Tudnál-e a kimaradt nyersanyagokból valamilyen ételt készíteni? Mit?

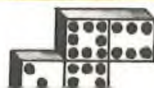

Készíts akváriumot, ha van hozzá kedved! A halak pikkelyeit színezheted, ragaszthatsz rájuk egyik felükön felpödört színes körlapokat, vagy — halpénznek — fényes flittert is. Ha egy desszertes doboz belsejébe ragasztod, vagy cérnaszálra fűzöd az így elkészített halakat, szép akváriumod lesz. Még jobban mutat, ha az elejét bevonod folpack celofánnal. Játék is, ajándék is lehet!

KOLTAI ÉVA rajzai

Összeállította RICHTERNÉ KROPF ANIKÓ

Kedves gyerekek!

Sokan megírtátok, hogyan köszöntötté-tek édesanyátokat az anyák napján. Diána rajzával mi is szeretettel köszöntjük az anyukákat:

SIPOS DIÁNA *biharkeresztesi óvodás rajza.*

Zalai Peti — győri olvasónk — úgy vélekedik, hogy igazságos lenne, ha bevezetnék az apák napját is:

„Anyák napja is van, gyereknap is, miért pont apák napja nincs?"

Egyetértünk Petivel, lehetne apák napja is. Úgy gondoljuk viszont, hogy így, hétköznap is köszönthetnénk az apukákat. Kiválasztottunk nekik is egy képet, azt, amelyik legjobban tetszett nekünk az újabban érkezett rajzok közül. Szeretettel köszöntjük az apukákat!

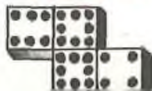
TORBÁGYI BERNADETT
kaposvári olvasónk rajza

Persze nem az ünneplés a legfontosabb. Az lenne a jó, ha a hétköznapokat is szebbé tennénk, hiszen hétköznap több van, mint ünnepnap. Örömmel olvastam Pék Valcsiék híradását, nekik sikerült vidámmá varázsolni a hétköznapokat is:

„Szomorúságaink ellenére is vidáman élünk. Az öcsém egy igazi klassz srác, és barátokra is találtunk. Egész kis csapat vagyunk! Laci bácsi, a barátaink apukája is egyedül neveli a gyerekeit, akárcsak bennünket anyu. Télen együtt szánkózunk, nyáron csónakázunk, horgászunk. Olyan jó így együtt! Millió puszit küldünk: Valcsi, Rudi, Ildi, Betti."

Minden jót, sok vidámságot kívánunk nekik, és mindnyájatoknak.

Dörmögőék

Ezeket a kedves, ötletes képeket a gyermekotthon lakói készítették Lőrinciben.

Márciusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése: a szél szót háromszor hallhattuk a Szélkiáltó című versből.
A csibét azért nem láthattuk a képen, mert még nem bújt ki a tojásból.

Jutalmat kaptak:

Ágoston Piroska, Mázaszászvár
Bokréta Veronika, Nagyszentjános
Csajda Zoltán, Miskolc
Dobos Gábor, Ják
Dobos Nikoletta, Ják
Faragó Brigitta, Ajka-Bakonygyepes
Fenyves Hilda, Hevesvezekény
Gábor Petra, Nyíregyháza
Gódor Balázs, Dány
Horváth Tamás, Letenye
Huszti Zoltán, Dunaharaszti
Istenes Tivadar, Vaszar
Kiss Gyöngyi, Makó
Kovács István, Debrecen
Kovács Zsuzsanna, Sajószentpéter
Kuchta Szilvia, Miskolc
Lázár Katalin, Szeged
Letenyei Dóra, Szekszárd
Lódi Tamás, Tiszaszőlős
Losonczi Melinda, Olaszliszka
Maltesics Csaba, Komló
Nagy Ibolya, Debrecen
Osgyán Zsófia, Szolnok
Palyaga Zsolt, Dunaharaszti
Perlaki Iván, Szeged
Szabó Judit, Dávod
Szász Edina, Békéscsaba
Szombati Zita, Szeged
Takács Attila, Füzérradvány
Tóth Lívia, Székesfehérvár

BODNÁR TÍMEA, Kazincbarcika
TAVASZ
(A debreceni gyermekrajz-pályázaton IV. díjat nyert munka)

MÁJUS

Méh gyűjti már a mézet.
Ünnepel a természet.
Erdő-mező muzsikál.
Nincs szebb hónap májusnál.

(TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY)